

РЕШЕНИЕ

№ 6509

гр. София, 30.11.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 09.11.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилка

Славина Вladoва

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на прокурора Балев, като разглежда дело номер **8905** по описа за **2012** година докладвано от съдия Камелия Серафимова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото касационно производство е по реда на чл.208 и сл.АПК, във връзка с чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на СДВР срещу Решение от 23.07.2012 година, постановено по н.а.х.д.№19986/2011 година по описа на СРС,111 състав,отменящо Наказателно постановление №78251/27.07.2011 година, издадено от Началник АНД при СДВР,с което последният на основание чл.179,ал.2 от ЗДВП наложил на **Н. С. А.** административно наказание – глоба в размер на 150 лева за извършено нарушение на чл.20, ал.2 от ЗДВП.

В касационната жалба се навеждат доводи за неправилност и незаконосъобразност на атакуваното съдебно решение.Твърди се,че самото нарушение в акта е описано по начин, достатъчен за нарушителя да разбере в какво точно се изразява нарушението и нарушителят, и неговата вина са доказани по несъмнен начин. Твърди се, че изводът на СРС, че е допуснато съществено нарушение на съдопроизводствените правила противоречи на събраните доказателства.Иска се отмяна на решението и потвърждаване на наказателното постановление. В съдебно заседание,касаторът-СДВР редовно и своевременно призован, не изпраща представител.

Ответникът по касация-**Н. С. А.**,редовно и своевременно призован, не се явява и не изпраща представител.

Представителят на СГП-прокурор Балев,изразява становище за основателност на касационната жалба и желае първоинстанционното съдебно решение да бъде отменено.

Административен съд-София-град,след като прецени събраните по делото доказателства,ведно с доводите и изразените становища на страните,прие за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима,подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество,същата се явява основателна.Съображенията за това са следните:

Въз основа на правилно изяснена фактическа обстановка, обосновано СРС е приел, че касаторът е осъществил посоченото и в акта, и в наказателното постановление административно нарушения на чл.20, ал.2 от ЗДВП, вменяващо в задължение на всеки водач на пътно превозно средство при избиране скоростта на движението, да се съобрази с атмосферните условия, с релефа на местността, със състоянието на пътя и на превозното средство, с превозвания товар, с характера и интензивността на движението, с конкретните условия на видимост, за да бъде в състояние да спре пред всяко възникнало препятствие, като е причинил ПТП- като първо самокатастрофирал, а след това се е ударил в лек автомобил, управлявайки мотоциклет Х.Наред с това, от събраните по делото доказателства е установено по безспорен начин извършване на посоченото в акта, и в наказателното постановление нарушение на чл.20 от ЗДВП- поради несъобразена скорост,предизвиква ПТП- първо самокатастрофира, а после се удря в лек автомобил.Нарушението е доказано по несъмнен начин, което сочи на правилно ангажирана административно- наказателна отговорност на касатора.Абсолютно неправилен е изводът на СРС, че в Акта е допуснато съществено нарушение на съдопроизводствените правила в посока наличие на замръчкване в АУАН, което е в степен да обуслови незаконосъобразност на наказателното постановление. На първо място, вярно е че в АУАН има зачерквания/ а не замръчквания, която дума не е на съдебен език, какъвто безспорно е официалният български език/, но тези зачерквания не са съществени и безспорно не са довели до нарушаване правото на защита на наказаното лице. На второ място, от всички събрани доказателства и от самия АУАН е видно, че нарушението , както и участието на нарушителя в него са описани достатъчно ясно, а самият нарушител е разбрал в какво именно се изразява нарушението. Наред с това, актът е подписан от самия нарушител без възражения, такива не представени и в предвидения тридневен срок по ЗАНН,при което изводът на СРС, че е допуснато съществено нарушение на съдопроизводствените правила, е напълно неправилен. Наред с това, в акта и в наказателното постановление ясно е посочена нарушената разпоредба- именно чл.20,ал.2 от ЗДВП. На следващо място, дори и да е допусната нередовност в Акта, наказателното постановление се издава, когато нарушението нарушителят и неговата вина са доказани по несъмнен начин/ аргумент от разпоредбата на чл.53,ал.2 от ЗАНН. Дори и да се приеме в настоящия случай , че все пак е допусната нередовност в акта, то както сам и СРС е приел, нарушението , нарушителят е неговата вина са доказани по несъмнен начин, което пък от своя страна води до правилно ангажирана административно – наказателна отговорност на ответника по касация. След като нарушението е доказано,то съвсем законосъобразно административно-наказващият орган се е съобразил с тежестта на

извършеното нарушение,подбудите за неговото извършване, съобразил е обстоятелството ,че касаторът е с трайно установени навици да върши нарушения по ЗДВП и то от същия вид, и е наложил санкция- глоба в размер на 150 лева по реда на чл.179,ал.2 от ЗДВП в границите на закона.Така определеното наказание е справедливо и съответно на извършеното нарушение,и ще допринесе за постигане целите на наказанието,визирани в чл.12 от ЗАНН,и преди всичко да се поправи и превъзпита нарушителят към спазване на установения правен ред.Като е достигнал до други правни изводи,СРС е постановил едно неправилно решение,което следва да бъде отменено и вместо него- постановено друго, с което наказателното постановление да бъде потвърдено.

Воден от гореизложеното и на основание чл.221,ал.2 и ал.3 АПК, Административен съд София- град

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ РЕШЕНИЕ от 23.07.2012 година, постановено по н.а.х.д.№19986/2011 година по описа на СРС, 111 състав И ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ПОТВЪРЖДАВА НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ №78251/27.07.2011 година, издадено от Началник АНД при СДВР,с което последният на основание чл.179,ал.2 от ЗДВП наложил на Н. С. А. административно наказание – глоба в размер на 150 лева за извършено нарушение на чл.20, ал.2 от ЗДВП. Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.